

KATOLIKUS KÁNTORLAPOK

— Szerkeszti Balogh Piusz O. Praem. —

Laetare, Jerusaleml!

Nagyböjt negyedik vasárnapjának introitusa szólalt meg most is, e szentmise kezdetén. „Vigadozzál, Jeruzsálem!” Kérdezzük meg: Ki ez a Jeruzsálem? Az Ószövetségben a Szent Város, és ezen túlmenően: a választott nép, mert Izrael népe joggal örvendezhet: a Magasságbeli kivezette a szolgaságból, szövetségre lépett vele, majd bevezette az Ígéret Földjére, végül visszahozta a fogságból. Jeruzsálem az Újszövetségben maga a Szent Egyház, elsősorban annak is egy már célba érkezett, révbe jutott része, a mennyei Jeruzsálem polgáraiból egybegyűlt dicsőséges Egyház. Ám itt a földön is van még sok-sok Jeruzsálem, szent közösség. Ezek együttesen alkotják a vándorló Egyházat, Isten szent népét, amely a Krisztus akarta, Szentlélek választotta pásztor vezetésével járja a földi történelem zarándokútját. Ez az Egyházzenei Kongresszus egy Jeruzsálem a többi között, talán jeruzsálembb Jeruzsálem, mint a többi, mert valóban vigadozhat, hiszen énekével dicsérheti a mindenható Urat és Atyát, az ő egyszülött Fiát, Jézus Krisztust és a vigasztaló Szentlelket, aki az emberi szavakba nem, csak dallamokba foglalható sóhajtásokat sugallja nekünk most is, ezen a szentmisén. Ámen.

Török József

Elhangzott a Magyar Egyházzenei Társaság III. Kongresszusa alkalmából tartott szentmisén a budapesti Terézvárosi Templomban, 1997. március 14-én.

Szent Ágoston az éneklésről

„Amikor zsoltárokkal és himnuszokkal Istenhez imádkoztok, szívetek arról elmélkedjék, amit ajkatokkal kimondtok.” (*Regula*)

„Aki dicséretet énekel, nem csupán dicsér, hanem örvendezve dicsér. Aki dicséretet énekel, nem csupán énekel, hanem szereti is azt, akiről énekel. A dicséretben benne van a hit megvallása, az énekben pedig a szerető szív érzelme.” (*Enarr. in Ps 72,1*)